

Hactenus fatum immania fulmina vi-
bravit, nunc verò mitescit. Qvoder-
gò, Felix, Fauustum Fortunatumq; tibi ma-
nè sit Illustre Illustrium Parentum Par-
post tot noctium tenebras, umbrarumq;
nubila, qvæ te fermè sepeliverant, è tene-
bris in lucem prodi, fuscæ enim nebulæ ce-
dunt & evanescunt dum tam Illustrè Sidus
in Horizonte tuo Serenissimô sese osten-
tat, Princeps scilicet tenella & svavis cuius frō-
ti hilari Matri Serenis. Forma impressa,
cuj oculi flagrātes indolis Angelicæ ignes
prædicunt. Hujus cunas nunc supplex
deveneror permotus Majestate, qvæ Il-
lustris hujus Infantis frontem circum-
munit. Qvod si verò tempora qvæ NA-
TALIBUS dicata Illustrissimis vera
secum trahunt omina, nescio qvando fel-
liciora ominari sibi potuit Arctopolis
qvàm (ô jucundum! ô amabile verbum!)
præsentì tempore, qvod Natura destina-
vit amoënitati, qvæ angulos cunctos pin-
git & versiculorum Florum copiâ adornat.

O Fau-